

MARTTI LUTHER

Elämä – naissukupuolen kaunistus

(1 Moos. 24:35-44:n johdosta)

Tämä kaikki (naissukupuoleen liittyvät varjopuolet, toim.) on kuitenkin peitettävä hyvillä ja edullisilla puolilla, jotka asetamme niitä vastaan. Sillä vaikka naisen sukupuoli on heikompi ja siihen liittyy moniakin henkisiä ja ruumiillisia heikkouksia, yksi ainoa hyvä puoli peittää kaiken muun: kohtu ja synnyttäminen. Tämä vastapuolelta tuleva peruste ja todiste on sangen vahva, se lyö lävitse ja voittaa. Ei ole mitään, mikä niin mahtavasti veisi päätökseen ja ratkaisisi asian kuin tämä: ei kauneus, eivät tavat eivätkä varat eikä ikinä mikään muu myötäsentyinen naisten saama lahja.

Tällä siunauksella Aadamkin verhoi kaikki virheet ja haitat, kun antoi vaimolleen nimen Eeva, toisin sanoen ”elämä”, joka voittaa kaiken muun, pahan tai hyvän, ja saa alkunsa naisesta. Ei ole mitään muuta elämä kuin se, mikä alkaa kohdusta, syntymästä, maidosta ja rinnoista. Kaikki kuningaskunnat, suuret valtakunnat, profeetat ja Isät ovat tästä saaneet syntynsä ja kaikki ihmiset.

Jumala on siis pannut naisen vaaraan koko luomakuntansa ja kaikki ihmiset ja sen kulun: raskauden, synnytyksen, ruokkimisen, lasten kasvatuksen, aviomiehen palvelemisen ja kodin hallitsemisen. Näin ollen kaikkein pahimpienkin vikojen ja huonojen puolien keskellä loistaa tämä sanomaton hyvyys. Tämä on mahdollisimman lyhyt ylistyslause, joka kuitenkin sisältää kaiken ja minkä Aadam on sisällyttänyt yhteen ainoaan sanaan antamalla vaimolleen nimen Eeva.

Nainen on siis kaikkien ihmisten äiti, joka kantaa ihmisen kohdussaan, synnyttää tähän maailmaan, ravitsee maidolla, hoivaa kylvettäen ja muilla palveluksilla häntä. Mitä olisivat kuningaat, ruhtinaat, profeetat ja kaikki pyhät, jos ei Eevaa olisi ollut? Eihän Jumala tee ihmisiä kivistä vaan miehestä ja naisesta.

Kirjasta Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24, Hämeenlinna 2005, s. 447. Suomenenos Heikki Koskenniemi. Otsikko toimituksen.

Jumalan autuus – meidän autuutemme

Kynttilänpäivän evankeliumissa kuvattu vanha Simeon iloitsi toivonsa täyttymyksen: *“Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi, jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä, valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille.”* (Luuk. 2:29-32)

Simeonin elämässä ja uskossa oli pääasia paikallaan. Hän odotti “Israelin lohdutusta” eli Jumalan lupaamaa Vapahtajaa. Näin oli tapahtunut todennäköisesti usean vuosikymmenen ajan. Tämä odottaminen oli uskossa odottamista ja sisälsi luottamuksen luvattuun Herraan. Näin Simeon paitsi odotti Kristusta, myös uskossa omisti syntien anteeksiantamuksen ja iankaikkisen elämän.

Simeon sanoi rohkeasti, että hän on nähnyt Jumalan autuuden. Mistä tässä on kysymys? Simeon tunsu Jumalan aivan tietyllä tavalla. Jos syntinen ihminen sellaisenaan joutuu Jumalan kasvojen eteen, hän tuhoutuu. Suuresta rakkaudestaan meitä kohtaan Jumala ilmoittaa itsensä evankeliumin sanassa. Simeon oli tullut tuntemaan lupaukset syntien sovittajasta. Tämä Jumalan valmistama autuus oli myös Simeonin oma autuus, hänelle valmistettu armo ja iankaikkisen elämän lupaus.

Se, että pääasia oli Simeonille tärkein, ohjasi muutkin asiat kohdalleen. Simeon tunnusti Kristuksesta, että hän on pakanoille ilmestyvä valkeus ja kirkkaus Israelille. Näin se, että kaikilla kansoilla on yksi ja sama pelastuksen tie, usko Kristukseen, tuli esille hänen tunnustuksessaan. Hän odotti Jumalan antamaa todellista lohdutusta, jonka hän antaa kansalleen eli kaikille Kristukseen uskoville. Seuraamme Simeonin jättämää uskon esiku-

vaa omistamalla autuuden Kristuksen evankeliumista ja pitämällä sitä esillä kaikkia kansoja varten.

Simeon näki Jumalan autuuden Kristuksessa. Lupaukset olivat täyttyneet, kun Vapahtajan vanhemmat toivat hänet temppeliin. Simeon kiinnitti huomionsa tähän luvattuun Vapahtajaan ja iloitsi siitä, että hänelle henkilökohtaisesti annettu lupaus nähdä Kristus maallisilla silmillään täyttyi. Varmasti Simeon iloitsi tempelistä ja sen aarteista. Autuuden hän omisti turvaamalla Kristukseen. Siksi hän kiinnitti kaiken huomionsa tähän lapseen ja kiitti Jumalaa hänestä.

Kuinka me tänä päivänä näemme Kristuksen? Emme voi pitää häntä sylissämme Simeonin tapaan. Kuitenkin Kristus on tullut ja tulee luoksemme. Olemme kasteessa tulleet puetuiksi hänen vanhurskauteensa. Evankeliumin sana saarnaa syntien anteeksiantamusta meitä ja kaikkia ihmisiä varten uskolla omistettavaksi. Pyhässä ehtoollisessa Kristus antaa ruumiinsa ja verensä syötäväksi ja juotavaksi. Osamme ei ole suinkaan huonompi kuin Simeonilla. Jumala on antanut Kristuksen meidänkin autuudeksemme, todelliseksi onneksemme ja sydämemme turvaksi.

Simeonin elämä oli kulkenut jo pitkälle. Hän oli pian päättävä maallisen matkansa. Uskossa Vapahtajaan hän sai pian mennä rauhaan, iankaikiseen autuuteen. Juuri tällaisen uskon saamista ja säilymistä varten on autuuden evankeliumi ilmoitettu meillekin. Juuri tästä syystä tänäkin päivänä evankeliumin sanaa saarnataan ja sakramenteja toimitetaan. Omista uskossa Jumalan valmistaman autuuden tähden Jumalan rauha ja iankaikinen elämä.

Jeesus sammuttaa todellisen janomme

Kolmas sunnuntai loppiaisien jälkeen

⁵Niin Jeesus tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. ⁶Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki.

⁷Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: »Anna minulle juoda». ⁸Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan. ⁹Niin Samarian nainen sanoi hänelle: »Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?» Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa. ¹⁰Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: »Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: »Anna minulle juoda», niin sinä pyytäisit häntä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä». ¹¹Nainen sanoi hänelle: »Herra, eipä sinulla ole ammentusastiaa, ja kaivo on syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi? ¹²Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?» ¹³Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: »Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, ¹⁴mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä

hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään». ¹⁵Nainen sanoi hänelle: »Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa».

¹⁶Jeesus sanoi hänelle: »Mene, kutsu miehesi ja tule tänne». ¹⁷Nainen vastasi ja sanoi: »Ei minulla ole miestä». Jeesus sanoi hänelle: »Oikein sinä sanoit: »Ei minulla ole miestä», ¹⁸sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden». ¹⁹Nainen sanoi hänelle: »Herra, minä näen, että sinä olet profeetta. ²⁰Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla». ²¹Jeesus sanoi hänelle: »Vaimo, usko minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. ²²Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minne me tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista. ²³Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo. ²⁴Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa». ²⁵Nainen sanoi hänelle: »Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristuk-

seksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki». ²⁶Jeesus sanoi hänelle: »Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi». (Joh. 4:5-26)

»Armo ja rauha lisääntykään teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta». (2 Pietari 1:2).

Kalliit ystävät Kristuksessa.

Tekstimme alkaa Jeesuksen tullessa Samarian kaupunkiin, jonka nimi on Sykar. Se oli lähellä maa-aluetta, jonka Jaakob antoi pojalleen Joosefille. Siellä oli Jaakobin lähde. Jeesus oli väsynyt matkansa jälkeen. Hän istui kaivolla ja kello oli kahdentoista tienoilla keskellä päivää. Samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä. Hän oli ulkomaalainen ja juutalaisten näkökulmasta halveksittava pakana. Lahkolaiselle tyypillinen ylpeys ja ennakkoluulo ympäröivät häntä kuin muuri; häntä painoivat väärät ruumiilliset halut, ja hän asui kuudennen miehensä kanssa. Nainen halusi vaieta menneisyydestään ja nykyhetkestään. Yksinäisyys, kipu ja hylkäys täyttivät naisen sielun. Hän tuli kaivolle hakemaan vettä sammuttaakseen janonsa. Jeesus ilmoitti hänelle, että todellisuudessa hän janoi Jumalaa. Naisen hengellinen jano sammui, jopa siinä määrin, että hän riensi heti pois kertomaan muille, kutsuen heitä tuntemaan Jeesuksen, luvaten Messiaan.

Tutustutaan tarkemmin tähän ihaan evankeliumitekstiin. Jeesus oli väsynyt matkustamisesta. Hän todella ymmärtää meidän uupumustamme. Jeesus on ainoa, joka täysin tietää

kuinka me voimme, hän tuntee paitsi meidän fyysisen uupumuksemme, myös meidän sielujemme uupumuksen. Tämä on yksi hämmästyttävistä puolista siinä, miten Kristus tyhjensi itsensä lihaksi tulemisessaan. Tullessaan ihmiseksi Jeesus ei luopunut jumalallisista valtaoikeuksistaan, hän ei myöskään pyrkinyt tekemään omaa tahtoansa taivaallisen Isänsä tahdon ulkopuolella. Hän turvasi häneen kaiken avun saannissa ja kaikissa asioissa. Vaikka hän »kantoi kaikki voimansa sanalla» (Hepr. 1:3), Jeesus tuli lähelle meitä ihmisluonnon heikkouksineen, ja kuitenkin hän teki sen ilman syntiä. Tässä tekstissämme me pidämme Jeesusta uupuneena ja janoisena, mutta myös nämme, miten paljon hän rakastaa meitä.

Samarialainen nainen myös oli väsynyt. Hän oli kyllästynyt sekä päivittäiseen elämäänsä että koko elämäänsä, jota synty ja tyhjyys vahingoittivat. Surullista on, että hän ei täysin ymmärtänyt tätä, eikä todella ymmärtänyt mitä hänen sairaalta sydämeltään puuttui. Monet ihmiset tänään, ovatpa he epäilijöitä tai jopa varmoja uskossaan, kävelevät synnin ja maallisten asioiden juoksumatolla. He ovat uupuneita ja heidän voimansa on poissa. Monet yrittävät tyydyttää uupumustaan ja janoaan synnin himoilla. He rakastavat maailmaa ja sitä, mikä maailmassa on. »Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta» (1 Joh. 2:16). Himot ja tämän maailman tiet ja ihmisliha eivät voi sammuttaa todellista janoamme, nimitäin Jumalan janoamme. Sen sijaan ne

jättävät meidät orjuuden ikeen alle tekemään syntiä, maailmaan ja jopa perkeleen vallan alle. Se on ies, jonka alta kukaan ei pääse pois omin avuin. Vaikka saatamme ponnistella etsien vapautta synnin orjuudesta ja sen väsymyksestä, etsintä päättyy epäonnistumiseen, ja orjuus vain pahenee.

Herra Jeesus tuli samarialaisen naisen avuksi. Vaikka Jeesus oli fyysisesti janoinen, hänen janonsa oli enemmän naisen sielun pelastamisen janoa. »Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä». (1 Kor. 12:27). »Me olemme hänen tekonsa» (Ef. 2:10), mikä merkitsee, että Jumala on luonut meidät uudelleen

Kristuksessa. Meille annettiin olemassaolomme Kristuksessa Jeesuksessa, tehdäksemme hänen tahtonsa. Jeesus vielä janoaa kadonneita. Näin hänen kirkkonaan ja hänen Sanallaan meidän pitäisi kohdata heitä, jotka ovat uupuneita ja jotka janoavat, ja tarjota heille hänen pelastustaan. Tämä on kirkon olemassaolon tarkoitus. Sen tarkoitus ei ole pitää pelastusta omana tietonamme, vaan mennä ja viedä se kadonneille.

Jeesus alkaa keskustella samarialaisen naisen kanssa ja saavuttaa hänen luottamuksensa. Nainen pyytää häneltä juotavaa. Samarialainen yllättyi ja hämmästyi Jeesuksen pyynnös-

tä. Nainen ehkä hämmästyti siitä, että Jeesus joisi naisen vesiastiasta, sillä hän kysyi: »Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?» Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa» (jae 9). Samarialaiset olivat sekoitus juutalaisten ja Babylonian sekä muiden alueiden siirtolaisten seka-avioliittojen jälkeläisiä. Heillä oli oma pyhäkkö Gerizim-vuorella, jossa heillä oli jumalanpalveluksensa. He käyttivät myös vain Mooseksen viittä kirjaa, täten hyläten profeettojen kirjoitukset, kuten Jesajan ja Jeremian. Näin heillä oli hyvin, hyvin rajoitettua tietoa Jumalasta ja luvattusta Messiaasta. Juutalainen puolestaan tulisi seremoniaalisesti saastaiseksi, jos hän käyttäisi juoma-astiaa, jota samarialainen käsitteli, sillä juutalaiset uskoivat, että kaikki samarialaiset olivat ”saastaisia”. Mutta tämä ei estä Jeesusta ilmoittamasta tälle naiselle, että myös hän kaipasi jotakin enemmän kuin vettä ja vain Jeesus voisi sammuttaa tuon janon.

Jeesuksen täytyi ilmoittaa tälle pakanaiselle, että hänen janoansa, hänen sielunsa janoa tummensi karkeat synnit. Jeesus sanoi hänelle, »Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: ‘Anna minulle juoda’, niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä» (jae 10). Tästä hetkestä lähtien Jeesus herättää naisessa tunteet säälittävästä elämästään synnissä sekä sielunsa köyhyydestä, tyhjyydestä ja sen uupumuksesta. Jeesus käytti lakia taitavasti saadakseen naisen tiedostamaan syntinsä. Hän käyttää lakia ilmoittamaan meille Jumalan ja elämän janomme, jonka

vain hän voi antaa lahjana. Evanke- liumi ilmoittaa taivaan lahjan. Sana ”lahja” käytetään tässä yhteydessä painottamaan Jumalan armoa Kristuksen kautta. Jeesus antoi elämän ja antoi sen vapaasti. Jeesus tarjosi »elävää vettä». Jumalan armon, hänen syntien anteek- siantamisen kautta, Pyhä Henki tekee syntisestä osallisen armoon ja Jeesuk- sen elämään. »Joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle an- nan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään» (jae 14).

Päivän evankeliumiteksti ilmoittaa eloisasti Jeesuksen rakkauden ja miten hän kohtelee hellävaroen tätä samari- alaista naista. Vähitellen ja kärsivälli- sesti hän saa naisen tunnistamaan itses- sään enemmän kuin vain väsyneen ja janoisen juutalaisen. Nainen ohjataan näkemään Jeesuksessa enemmän kuin salaperäinen henkilö, jolla on lahja an- nettavana (10–15); nainen näkee pro- feetan, joka osaa kertoa naisen salaiset synnit ja joka ohjaa hänet ohi kilpaile- vien Gerizimin-vuoren Samariassa ja Siion-vuoren Jerusalemissa, uuteen ja todelliseen jumalanpalvelukseen, joka on avoin kaikille ihmisille. Hengen ja hänen totuuden ilmestyksen lahjansa on tehnyt jumalanpalveluksen mahdol- liseksi ja otolliseksi (16–24). Jeesus johtaa naisen lopuksi uskomaan, että Jeesus on Kristus, jonka tuleminen päättää menneisyyden uskonnolliset arvoitukset (25–26, 29). Hän tekee nai- sesta uskovan ja todistajan, ja nainen nauttii todistajan palkinnosta; hänen kotikaupunkinsa asukkaat tulevat Jee- suksen luo. He kehottavat Jeesusta py- symään luonaan ja löytävät hänessä

Vapahtajan, maailman Vapahtajan, joka vaikkakin sanoo pelastuksen tulevan juutalaisista, ei jätä ketään pelastuksen ulkopuolelle.

Tämä sama Jeesus tulee luoksemme jumalanpalveluksessa Sanansa kautta. Meidän todellinen Jumalan janomme sammutetaan Kristuksen Jeesuksen, Herramme, tuntemisessa. Meidän loppiaisen Herramme valaisee meitä tuntemaan Hänen armolahjansa, Hänen iankaikkisen elämän elävän vetensä. Tämä lahja elämästä on kuten virta. Se ei ole pysähtynyt lammikko, vaan ikuisen elämän vahva voima sisällämme. Pyhä Henki vaikuttaa meissä päästäksemme omien heikkouksiemme ja rajoituksiemme ulkopuolelle. Tämä elämän muuttava lahja ohjaa ikuisen elämään ja saa meidät kertomaan muille. Siten päivän evankeliumiteksti on vahva opetus siitä, miten Jumala tekee evankelioimistyötä kirkkonsa välityksellä, ei meidän valtamme ja suunnitelmiamme mukaan, vaan oman elävän vetensä avulla. Emme yksinkertaisesti voi pitää tätä hyvää uutista itsellämme. Kirkko ei voi tehdä muuta kuin mennä kadonneiden luo ja kertoa heille Jeesuksesta. Mutta näissä kaikissa asioissa Jumala

vaikuttaa kirkossaan Hänen vahvan Sanansa ja pyhän ehtoollisen välityksellä.

Toinen opetus tekstissä on Kristuksen anteeksianto syntisille. Hänen anteeksiantamuksensa muuttaa meitä, aivan kuten se muutti samarialaisen naisen. Jumalan rakkauden ja laupeuden tunteminen tarkoittaa, että elämämme ei voi jäädä ennalleen. Ajatella sitä, että tällä naisella oli ollut viisi aviomiestä, ja mies, jonka kanssa hän eli, ei ollut hänen miehensä. Minä mietin, että kun nainen seiso i Herran edessä, näkikö hän menneisyytensä edessään. Hänen elämänsä, edelliset avioliittonsa, Herran täytyi paljastaa naiselle miten väsynyt, rutikuiva, ja tyhjä hänen sielunsa oli. Läpi koko elämänsä nainen oli yrittänyt täyttää tyhjyytensä ja sammuttaa janonsa lihan teoilla, joka olivat ilmeiset: haureus, saastaisuus, irstaus, jne. Mutta onko hän mitenkään erilainen kuin ihmiset, jotka tuntemme ja joiden joukossa elämme? Näemme monien ihmisten elävän janoista elämää, yrittäen täyttää tyhjän elämän. Sellainen ei koskaan toimi. Itse asiassa synnin teot jättävät sydämen vielä tyhjemmäksi. Ja me kristitytkään emme voi katsoa hurskaasti

maailmaa ympärillämme, ja sanoa, kuten fariseus teki, »Jumala, minä kiitän sinua, etten minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset, huorintekijät, enkä myöskään niinkuin tuo publikaani» (Luuk. 18:11). Sama syntinen luonto on olemassa meidän sisällemme, joka mielellään houkuttelisi meidät pois Kristuksesta palataksemme vanhoihin tapoihimme.

Tosiaankin tässä oli nainen, synnin tahrina, väsynyt yksinäisyyteen ja tyhjyyteen elämässään. Mutta Jeesus etsii hänen kaltaisiaan, jotta he tulisivat hänen omikseen. Jeesus tuli tämän tietämättömän naisen luo, joka oli täysin voimaton eikä tiennyt miten vapautua orjuuden ien alta. Mutta toivoa ja elämää sellaisille synnintekijöille on. Luukkaan viidennessä luvussa jakeessa 32, Jeesus sanoo hyvin painokkaasti, »En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen.»

Kuten nainen kaivolla, me myös olemme vain synnintekijöitä pyhän ja oikeudenmukaisen Jumalan edessä. »Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niinkuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme. Ja kaikki me olemme lakastuneet kuin lehdet, ja pahat tekemme heittelevät meitä niinkuin tuuli» (Jes. 64:6). Koska syntimme ovat oikeita ja todellisia, toisin sanoen suuria, kauheita ja kadottavia, on siis lunastushinnan oltava vielä suurempi ja väkevämpi, että se voisi meitä auttaa ja ottaa pois synnin tuomion. Juuri tämän nainen havaitsi, kun hän sai tuntea Jeesuksen ja joi hänen elävää vetänsä. Kenellä keskuudessamme voisi olla niin surkea menneisyys, kuten naisella, niin, että hän ei tuntisi mitään

muuta kuin syyllisyyttä ja tyhjyyttä? Mutta anteeksiantamus ja armo, jotka Jeesus antoi tälle naiselle, vapauttivat hänet sekä hänen synneistensä että hänen syyllisestä menneisyydestään. Tämä sama armo, tämä sama elävä vesi tekee samoin meille. Sama anteeksiantamus, joka vapautti naisen epätoivon vankityrmästään ja synnin taakastaan, vapauttaa myös teidät, ja te olette myös vapaat, teidän janonne myös sammutetaan.

Päivän tekstistä me saamme tietää, että »Kristillisyyden koko ydin, suurin taito ja salattu viisus onkin se, että syntiä elävästi tunnettaessakin voidaan uskalluksella astua armollisen Jumalan kasvojen eteen ja pitää aivan totena se, että omantunnon ja Jumalan lain tuomitsemina ja kiroamina syntisinä kuitenkin olemme Kristuksessa otollisia ja taivaallisen Isän rakkaita lapsia, kuten apostoli on tässä meille kirjoittanut». (F. G. Hedberg)

Samarialainen nainen tunsu Jumalan armon. Hänen sisällään elävät virrat ohjasivat hänen elämänsä koko suunnan eteenpäin uskon tietä. Se ohjasi hänet kertomaan muille. Sama on totta meillekin. Me nyt elämme elämämme armollisen Jumalan seurassa Kristuksessa, joka elää elämäänsä meissä. Hän on sovittanut meidät itselleen ja toisillemme. Meidän elämämme kuvastaa hänen elämänsä työtä meissä Sanan välityksellä. Lahja, jonka Jeesus antaa teille on teidän ja se on ilmainen.

Mutta toivon Jumala täyttäväköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta (Room. 15:13).

Edward Brockwell

Ei kukaan voi ryöstää heitä minun kädestäni

Luterilainen n:o 7/1970, s. 178.

Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni. (Joh. 10:28)

Jumalan lapsia vaivaa joskus ajatus: Säilynkö uskossa loppuun asti? Yllä olevat Jeesuksen sanat ovat erittäin lohdullisia muistaa, kun tämä ajatus vaivaa.

Lausuessaan nämä sanat Jeesus ei puhu niille, jotka itsetyytyväisinä turvaavat omiin voimiinsa ja omiin saavutuksiinsa kerskaton siitä, että he ovat niin lujia. Heille Jeesus sanoo: "Joka luulee seisovansa, katsokoon ettei lankea." 1 Kor. 10:12. "Älä ole ylpeä, vaan pelkää." Room. 11:20. Mutta niille lampailensa, joilla on arka omatunto, niille, jotka näkevät itsessään ainoastaan syntiä ja heikkoutta ja sanovat: "Herra ole minulle syntiselle armollinen", niille, joita vaivaa se ajatus, että he voivat langeta uskosta, koska perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura ja koska syntinen liha kiusaa ja maailma vetää puoleensa, niille, Jeesus sanoo: "Ei kukaan voi ryöstää teitä minun kädestäni". Tämä on ihmeellinen lupaus ja meidän tulee ottaa se täydestä. Jeesus lupaa pitää meidät uskossa, lupaa täyttää sen hyvän työn, jonka hän on aloittanut meissä, lupaa varjella meitä vahingolta ja vaaralta. Me voimme muuttua, mutta Hän ei muutu; Hän pysyy aina samanlaisena. Hänen lupauksensa pitävät aina paikkansa. Muista sinäkin, ystävä, tämä Jeesuksen lupaus, kun sielunvihallinen yrittää saada sinua epäilemään. Paina se mieleesi ja ole varma, että asia on niin kuin Jeesus sanoo — ei kukaan voi ryöstää sinua hänen kädestään. Kun olet uskon ja kasteen kautta Jeesuksen lammas, olet hyvässä turvassa. Hyvä Paimen pitää sinusta huolen. Sama Hyvä Paimen, joka antoi henkensä puolestasi, joka etsi sinua ja pelasti sinut synnin korvesta ja joka jatkuvasti johdattaa sinut pelastuksen lähteille — sama Hyvä Paimen pitää sinusta huolen loppuun asti.

*Ken vois meidät hältä ryöstää,
Turmioon ja kuoloon syöstä.
Hänpä tuntee kiusaajamme,
Voittaa vanhan vainoojamme.
Käyköön myöten taikka vastaan,
Eipä Isä heitä lastaan.
Tärkein on, se muistoon paina,
Hälle lapsen onni aina.*

S. K. 378

R. E.

“Niin kuin kirkko opettaa”

Välistä saamme lukea tutkimus-
tuloksista, joissa selvitetään ihmisten
käsitteitä erilaisista uskon ja elämän
kysymyksistä. Hyvin usein tulee esiin,
että ihmiset tunnustavat jonkinlaista
uskoa Jumalaan tai hänen tekoihinsa,
mutta eivät usko niin kuin kirkko opet-
taa. Tätä eivät monet pidä mitenkään
kummallisena. Yleisen ajatustavan mu-
kaan on myös havaittavissa, että entistä
harvemmat ajattelevat, että kirkon edes
pitäisi opettaa jollain nimenomaisella
tavalla. On kuitenkin mitä tärkeintä,
että kirkko, toisin sanoen seurakunnat
yhdessä, opettavat Jumalan sanan asi-
oista oikein.

Kirkon opetuksen tärkeys Uuden liiton alkuvaiheissa

Jumalan sana tuo tarkoin esiin sen,
että seurakuntien ja kirkon on opetetta-
va oikein. Vapahtaja sanoi kaste- ja
opetuskäskyssään: *“Menkää siis ja
tehkää kaikki kansat minun opetus-
lapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Po-
jan ja Pyhän Hengen nimeen ja opetta-
malla heitä pitämään kaikki, mitä minä
olen käskenyt teidän pitää.”* (Matt.
28:19,20)

Kun Vapahtaja oli pian käyvä kuole-
maan maailman syntien edestä, hän
rukoili omiensa puolesta. Hänen ruko-
uksensa kohde eivät olleet vain hänen
apostolinsa, vaan hän sanoi: *“En minä
rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan
myös niiden edestä, jotka heidän sa-*

nansa kautta uskovat minuun.” (Joh.
17:20) Tälle sanan vaikutuksesta syn-
tyvälle uskolle rakentuu myös se, että
Jeesuksen omat ovat yhtä.

Apostolisena aikana opetuksen yk-
simielisyyttä koeteltiin ja apostolit toi-
mivat ykseyden säilyttämiseksi. Apostoli
Paavali kirjoitti korinttolaisille:
*“Minä kehoitan teitä, veljet, meidän
Herramme Jeesuksen Kristuksen ni-
meen, että kaikki olisitte puheessa
yksimieliset ettekä suvaitsisi riitai-
suuksia keskuudessanne, vaan pysyi-
sitte sovinnossa ja teillä olisi sama
mieli ja sama ajatus.”* (1 Kor. 1:10)

Yksimielisyyttä ei voitu varjella
pelkästään myönteisillä kehotuksilla.
Apostoli Pietari lankesi ulkokultai-
suuteen lakihenkisten juutalaisten täh-
den. Tästä syystä apostoli Paavali vas-
tusti häntä vasten kasvoja (Gal. 2:11).
Yleiseksi ohjeeksi Jumala antoi apos-
toli Paavalin välityksellä seuraavat sa-
nat: *“Minä kehoitan teitä, veljet, pitä-
mään silmällä niitä, jotka saavat ai-
kaan erimielisyyttä ja pahennusta
vastoin sitä oppia, jonka te olette saa-
neet; vetäytykää pois heistä.”* (Room.
16:17)

Näin seurakunnan pitäytyminen
Jumalan sanan oikeaan opetukseen oli
apostolisena aikana mitä tärkein asia.
Sitä varjelivat Kristuksen opetukset,
apostolien kehotukset ja esimerkki.
Oikeaan opetukseen pitäytymiseen
liittyi myös velvollisuus erottautua toi-

sin opettavista. Kaikki tämä on kootusti sanottu Vapahtajan sanoissa: *“Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ‘Jos te pysytte minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vaipaiksi.’”* (Joh. 8:31,32)

Luterilainen tunnustus opettaa yksimielisyyttä opissa

Luterilaisen uskonpuhdistuksen päämäärä oli palauttaa kirkko oikealle Jumalan sanan perustukselle. Uskonpuhdistajat arvostivat mitä korkeimmalle sen, että kirkossa vanhastaan oli pitäydytty oikeaan oppiin ja tiivistetty sen tärkeimmät kohdat lyhyiksi opetuksiksi. Tämän osoituksena kolme ensimmäistä luterilaista tunnustuskirjaa ovat kolme vanhan kirkon uskontunnustusta eli Apostolinen, Nikaialainen ja Atanasioksen uskontunnustus.

Kirkon olemassaolosta ja elämästä tunnustus opettaa: *“Myös opetetaan, että kaikkina aikoina on oleva ja pysyvä yksi, pyhä kristillinen seurakunta, joka on kaikkien uskovaisten yhteys, jossa evankeliumi puhtaasti saarnataan ja pyhät sakramentit evankeliumin mukaisesti jaetaan.”* (Augsburgin tunnustus, VII)

Käytännössä tunnustus antaa suuren merkityksen kirkon yksimielisyydelle opissa ja tunnustuksessa. Tätä varten on tarpeen, että kirkko tunnustautuu oikeaan oppiin. Yksimielisyyden ohje lausuu: *“Kirkon perusteellisen ja pysyvän yksimielisyyden edellytyksenä on ennen kaikkea se, että sillä on lyhyt, yksimielisesti hyväksytty, määritelty ohje, johon Jumalan sanas-*

ta pääpiirteittäin on koottu se yleinen oppi, johon tosikristilliset seurakunnat tunnustautuvat. Samaan tapaan vanhalla kirkolla oli tällaista tarkoitusta varten omat tunnustuksensa.” (Yksim. ohje, täydellinen selitys, 1)

Kun uskonpuhdistus tuli Ruotsiin ja Suomeen, yksi sen vakiintumista osoittava asiakirja on Upsalan kokouksen päätös vuodelta 1593. Siinä tuodaan Raamatun ja tunnustuskirjojen opetuksen mukaisesti esiin opillisen yksimielisyyden perustavasta arvo: *“Sitten kun meidän rakkaassa isäimme maassa uskonasioissa kuluneina vuosina vallinnut riita ja eripuraisuus nyttemmin on siinä vapaassa kristillisessä konsiliossa ja kokouksessa, joka pidettiin Upsalassa 1593, siellä saapuvilla olleiden yhteisellä neuvolla ja heidän kaikkien harkinnalla ja suostumuksella Korkeimman armollisella avulla niin perusteellisin syin lopetettu ja poistettu, ettei kukaan, joka tahtoo pysyä Jumalassa ja totuudessa, voi muuta todistaa eikä omatunto puhtaana milloinkaan rikkoo sitä, mikä on tehty ja päätetty. Samanaikaisesti laadittiin kirjalliseen muotoon allekirjoituksin ja sinetein vahvistaen ja varmistettiin uskon sopimus ja tunnustus. Tämä on sittemmin rakkaassa isäimme maassa kaikkialla julkisesti kaikille säädyille julkiluettu ja julistettu, ja nämä ovat sen hyväksyneet ja omaksuneet, niin myös allekirjoittaneet ja sinetein vahvistaneet.”* (Upsalan kokouksen päätös, osa esipuheesta)

Kaikessa tässä on kyse siitä, että luterilainen tunnustus ymmärtää kirkon olemuksen siten, että kirkko perustuu evankeliumille ja jokainen, joka Kristukseen omana Vapahtajanaan us-

koo, on todellisuudessa pyhän yhteisen kristillisen seurakunnan jäsen. Tälle perustukselle rakentuu myös kirkon tehtävä, jonka voimme lukea apostoli Paavalin opetuksesta: *“Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.”* (Room. 10:17) Tälle uskon yksimielisyyden perustukselle rakentui myös luterilainen kirkko isiemme maassa uskonpuhdistuksen jälkeen.

Yksilökeskeinen ajattelu pitää halpana yksimielistä opetusta

Nykypäivänä yleinen ajatustapa poikkeaa paljon siitä uskon yksimielisyydestä, jolla oikea kirkollinen elämä rakentuu. Kunkin ihmisen oma yksilöllinen vakaumus ja tapa ajatella on nostettu hyvin korkeaan asemaan. Tämän perusteella ei ole ihme, että Raamatun ja luterilaisen tunnustuksen opetus yksimielisestä Jumalan sanassa pysymisestä ja sen opettamisesta on joutunut halveksittuun asemaan.

Kirkollisessa elämässä maassamme on jo vuosisatojen ajan ollut erilaisia suuntauksia. Jotkin niistä ovat avoimen liberaaleja. Toiset ovat konservatiivisempia ja pitäytyvät joiltain osin Jumalan sanaan ja tunnustukseen. Kuitenkin myös konservatiivisempien suuntausten joukossa näyttää olevan vakiintunut sellainen ajatustapa, että riittäisi, jos kirkko antaisi tilaa erilaisille suuntauksille. Ajatus siitä, että kirkossa tulee yksimielisesti pitäytyä evankeliumin oppiin, on nykyaikana jokseenkin unohdettu.

Nykyään on havaittavissa myös sellaista ajatusta, että pitäytyminen yksimieliseen opetukseen ja evankeliumin vastaisten oppien poissul-

keminen seurakunnasta olisi lainomaista. Tässä on kuitenkin tapahtunut paha sekaannus. Yksimielisyys evankeliumin opista juuri varjelee seurakunnan vääriä ihmissäännöiltä, toisaalta oikea opetus varoittaa myös lihallista vapautta vastaan.

Yksimielinen evankeliumin opetus on kirkon pysyvä velvoitus

Huolimatta ajan ja ajatustapojen muutoksista perusta ei ole muuttunut mihinkään. Jokainen ihminen on edelleen luonnostaan syntinen ja kykenemätön pelastamaan itseään. Jokainen tarvitsee autuudekseen puhtaan evankeliumin syntien anteeksiantamuksesta Jeesuksen tähden. Uskovien velvollisuus on tänäkin päivänä pitäytyä tähän evankeliumiin ja Jumalan sanan puhtaaseen oppiin jokaisessa kohdassa. Tästä syystä kirkon on edelleen kokoonnuttava puhtaan sanan ja sakramenttien perusteella. Näiden tunto-merkkien avulla seurakunta voidaan löytää ja siinä pitäytyä. On mitä tärkeintä myös rukoilla, että Jumala säilyttäisi yksimielisen ja puhtaan Jumalan sanan saarnan omana aikanamme ja tuleville polville.

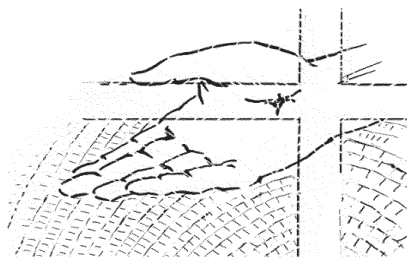
Paitsi että kysymys on velvollisuudesta, on kyse pohjimmiltaan myös Jumalan suuresta lahjasta meidän pelastukseemme. Apostoli Paavali opetti: *“Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin.”* (1 Kor. 15:1,2)

KN

Rukous tänä päivänä

Jeesus, Daavidin Poika
armahda meitä
keskellä pelon, vihan
ja rikkinäisyyden,
tuskan, nälän ja itkun,
keskellä hyvinvoinnin,
veltoutuden ja kylmyyden,
eksytysten, epäuskon
ja laittomuuden.
Käännä kasvosi puoleemme
tänä päivänä,
äläkä ota meiltä pois
suojelevaa kättäsi.

Ansiottomana
suureen rakkauteesi
rukoilen Sinua:
säilytä meillä
sanasi kirkas valo,

suo sen lämmittää
kylmenneet sydämet
ja tuhota
itsekkyyden panssarit.
Anna valosi sattua
ahdistuksemme rotkoihin,
niin ettemme eksyisi
pois luotasi.
Kirkasta meille pyhät kasvosi,
että alati näkisimme
iankaikkisen päämäärämme.
Säilytä meidät
uskollisina loppuun asti
nimesi kunnian tähden.

Virpi Apponen, Hiljainen tuuli

Vaikeina aikoina

Vaikeinakin aikoina on kristittyjen opittava uskomaan ja muistamaan, että rakas taivaallinen Isämme hoitaa meitä yhtä hellästi ja huolellisesti kuin hyvinä päivinä. Tämä asia on kyllä vaikea eikä päivässä tai vuodessa opittu. Silloin, kun on rahaa ja muuta ajallista runsaasti, ei juuri tarvitakaan uskoa. Silloin otetaan vain esiin kaapista, laatikosta, aitasta, kellarista, kukkarosta ja iloitaan siitä, että kyllä sitä on ja uutta on tulossa. Silloin ovat Jumalan runsaat antimet *nähtävinä* eikä monenkaan usko ole silloin harjoituksen alaisena.

Mutta kun rahaa on niukalti ja tavarat ovat vähissä eikä uudesta ole tietoa, katoaa ilo ja mieli käy alakuloiseksi. Loppuu myös tuo turvallisuuden tunne ja myöskin kristitty rupeaa luulemaan, ettei Jumala pidäkään hänestä huolta. Ja kun jatkuvasti saa kuulla yleistä valitusta pula-ajasta ja työttömyydestä, niin onpa likellä sekin vaara, että alkaa yhdessä epäuskoisten kanssa päivitellä näitä aikoja.

Ensinnäkin on tarpeellista muistaa, että tämäkin vaikea aika on tullut Herralta. Jokainen päivä on siis otettava vastaan sellaisena kuin Hän sen antaa. Hänellä on myös hyvät tarkoitukset: Hän opettaa meitä tyytymään vähään. Ja myös kiittämään. Hän opettaa meitä

Luterilainen 1/1933

käyttämään supistettujakin antimia oikein ja Hän opettaa myös kokoamaan murut, joista ei monikaan ole hyvinä päivinä pitänyt lukua.

Mutta mistä me tiedämme, että hän todella pitää meistä huolta?

Tässä tulee avuksemme Herran rukous, jonka rakas Vapahtajamme on opettanut opetuslapsilleen. Se kuuluu myös meille. Siinä kutsutaan Jumalaa Isäksi. Hän on Luoja. Hän on elättäjä. Hän elättää ja ylläpitää kaikki luomansa olennot. Hän elättää ja ruokkii taivaan linnutkin, kuten Vapahtajamme sanoo: "taivaallinen Isänne ruokkii ne", Mt. 6:26. Hän antaa joka päiväisen leivän kaikille ihmisille, vieläpä pahoillekin, sanoo rakas Katekismuksemme. Ja tämä perustuu Raamatun sanaan, joka kuuluu: "Hän antaa *kaikelle lihalle* ruuan, sillä Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti", Ps. 136:25. Hän panee myös vähäiset tarpeet riittämään, kuten on nähtävänä Sarpatin leskestä, 1 Kun. 17. Tänäkin päivänä on uskovilla yhä Jumalan siunaus. Se ei ole tyhjä sana, vaan sisältörikas todellisuus. Jumalaton maailma

on kyllä valmis sanomaan: “mitä pari markkaa on köyhän kristityn huoneessa, jolla sitte vielä on huone täynnä lapsia, sen suhteen, jolla on kymmenen, kaksikymmentä, viisikymmentätuhatta markkaa arkussansa?” Mutta – jatkaa Luther – “mihin laskuun sinä sen sitten panet, että sellaisella hurrikaalla ihmisellä on Jumalan siunaus, jota sinä et voi sadoilla tuhansilla markeilla ostaa etkä koko maailman tavaroilla saada” (Kirkkopost. I, siv. 481). Rukoilkaamme jatkuvasti, ettei taivaallinen Isämme ottaisi tätä siunaustaan pois. Ja “mitä käsillä on, siihen ryhtykäämme ja sitä viljelkäämme, mutta mitä ei ole, sitä uskokaamme ja odottakaamme”. Onhan oikea, kristillinen usko “luja luottamus siihen, mitä toivotaan, vakaumus asioista, jota *eivät näy*”, Hepr. 11:1. Laskutaitoa meillä näissä asioissa on enemmän kuin tarpeeksi. Opetelkaamme yhä enemmän kallista uskomisen taitoa! Älkäämme päivitelkö, sillä taivaallinen Isämme tuntee kaikki tarpeemme ja pitää meistä yhä hellää huolta. Olkaamme iloisin ja turvallisin mielin.

Muistakaamme myös, että näinä vaikeinakin aikoina on kaikki rahamme ja tavaramme – Herran omaa. Me olemme vain taloudenhoitajia. Hänen vakaa tarkoituksensa on, että tänäkin

aikana Hänen valtakuntansa asiat edistyvät, jotta Hänen tekonsa ja ihmeensä tulisivat meidän toimestamme ja kauttamme julistetuiksi keskuudessamme ja muuallakin. Herran asia ei saa maata maassa eikä olla unohdettu, olipa aika vaikka vieläkin ahtaampi! Antakaamme siis itsekukin säännöllisesti Hänen käytettäväkseen seurakuntiemme tarpeisiin noudattaen apostolin kehotusta 1 Kor. 16:2: “*Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan.*” Muistakaamme, että meidän on tehtävä Jumalalle tarkka tili myös maallisen omaisuutemme käyttämisestä ja hoitamisesta. Ja me varmaan soisimme – kun Jumala sanoo: “tee tili hallituksestasi” – voivamme vastata: sinun sanaasi seuraten olen koettanut asettaa sinun valtakuntasi tarpeet etualalle ja olen koettanut säännöllisesti antaa niitä varten sitä mukaa kuin olet antanut töiteni ja asioitteni menestyä. – Ja antakaamme iloisella mielellä, “ei surkeillen eikä pakosta, sillä Jumala rakastaa iloista antajaa”, 2 Kor. 9:7. Opettakaamme myös lapsiamme ilolla antamaan Herran asioihin Hänen käytettäväkseen. Silloin on Jumalan siunaus oleva sitä runsaampi kodeissamme ja seurakunnissamme.

V.I.S.

Jumalalle kunnia

Joh. 17:14–18 *Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti. Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: “Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?” Jeesus vastasi heille ja sanoi: “Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt. Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani. Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole vääryyttä.*

Usein on kiusauksena jättää sanomatta joitakin asioita, jotka olisivat esiin tullessaan itselle haitaksi. On helpompi olla hiljaa kuin sanoa totuus silloin, kun tietää, etteivät seuraukset ole välttämättä itselleen suotuisat. Haluamme toimia yleensä oman etumme mukaan silloinkin, kun totuus voi olla pelissä. Toinen meitä usein vaivaava synti on, että pyrimme olemaan mieliksi Jumalalle omien tekojemme varassa. Usein tämä voi olla myös hyvin hienovaraista: voimme ajatella katumuksen pitkittämisellä tai erityisen hyveellisellä elämällä pääsevämme lähemmäksi Jumalaa. Onko kuitenkaan pahempaa tapaa häväistä Jumalan nimeä

kuin itsensä pelastamisen yrittäminen?

Jeesus antoi kunnian Jumalalle

Jumalan Poika ei etsinyt omaa kunniaansa. Hänellä itsellään ei ollut tarvetta saada suosiota ihmisten edessä hienolla puhetaidolla tai muin keinoin. Hän ei myöskään tinkinyt julistuksessaan Jumalan tahdon ilmaisemisesta tavoitellakseen väkijoukon suosiota, vaan Hän julisti kaiken, minkä oli saanut Isältään. Hän ei lisännyt Lähettäjänsä sanomaan siihen kuulumatonta, eikä Hän myöskään poistanut siitä mitään. Jeesus Kristus halusi välittää taivaallisen Isän sanat kuulijakunnalleen eheinä. Jeesuksen toimintaa ei motivoinut ansiohakuisuus. Jumalana Hänen ei tarvinnut ansaita itseään varten mitään. Rakkaus taivaalliseen Isään oli Hänelle peruste olla kuuliainen.

Monet profeetat olivat jo ennen Jeesusta julistaneet uskollisesti sen, minkä he olivat saaneet Jumalalta julistettavaksi, ja samoin tekivät myös apostolit Jeesuksen jälkeen. Jeesus erosi muista Jumalan lähettämistä julistajista kuitenkin erityisesti siinä, että Hän oli maan päälle tullut Jumala. Hän oli saanut Isältään profeettoja ja apostoleja paljon suuremman tehtävän: Hänen tuli alentua kunniaasta, joka Hänelle kuului Jumalana, ja Hänen piti

hankkia maailmalle syntien anteeksi-antamus. Tämän tehtävänsä Hän toteutti luopumalla jumalallisesta kirkkaudesta ja kantamalla maailman syntien rangaistuksen. Jeesus oli kaikessa kuuliainen Isälleen ja teki tämän tahdon. Muistamme, kuinka raskasta Jumalan tahdon täyttäminen oli itse Jumalan Pojalle, kun meidän syntiemme taakka painoi Häntä. Suurten ahdistusten keskellä Getsemanessa Jeesus kuitenkin sanoi: *“tapahtukoon sinun tahtosi”*.

Ehkä mieleenne voi nousta nyt suuri kysymys: eikö Jeesus tästä kaikesta edellä mainitusta huolimatta pyytänyt myös itselleen kunniaa? Eikö tämä sama Jeesus, joka tekstissämme puhuu, hyväksy saman evankeliumin lopussa sitä, että apostoli Tuomas palvoo Häntä huudahtaen *“Minun Herrani ja minun Jumalani!”*. Eikö tämä sama Jeesus anna samaisessa evankeliumissa ihmiselle syntejä anteeksi omassa nimessään? Eikö tämän saman Jeesuksen lähettämät apostolit julistaneet ristiinnaulittua Kristusta, jossa kaikkien tulisi riippua uskon kautta, jotta he voisivat pelastua tulevalta Jumalan vihalta? Miten tämä kaikki sopii yhteen sen kanssa, ettei Kristus pyytänyt omaa kunniaansa, vaikka Hän kylläkin täytti Isänsä tahdon julistaessaan sen mukaisesti??

Avain sen ymmärtämiseen, miksi Jeesuksen palvominen ei ole ristiriidassa sen kanssa, että Jeesus antoi kunnian yksin Jumalalle, löytyy Jeesuksen sanoista Johanneksen evankeliumissa: *“Minä ja Isä olemme yhtä”*. Koska Jee-

sus on todellinen Jumala, samaa ole-musta Isän ja tietenkin myös Pyhän Hengen kanssa, emme voi erottaa Jeesuksen ja Jumalan kunniaa toisistaan! Jeesusta korostava julistus oli Isän tahtomaa ja antamaa. Kun Jeesus lähetti apostolinsa nimessään julistamaan evankeliumia Hänen suuresta sovitustyöstään, se tapahtui koko Pyhä Kolminaisuuden kunniaksi. Ristin saarna kirkastaa meille kolmiyhteisen Jumalamme luonteeseen. Se paljastaa meille armon Jumalan. Jeesus sanoi juuri ennen pitkäperjantain tapahtumia: *“Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut;”*. Fariseuksista vaikutti siltä, että Jeesus oli omaa kunniaansa pyytävä valheprofeetta, jonka julistus oli kaukana siitä, mitä Jumala olisi profeetalleen antanut julistettavaksi, mutta he eivät tunteneetkaan todellista Jumalaa. Jeesuksen jumaluus ja sen yhteys meidän pelastukseemme on ollut aina kristityille selvä asia Jeesuksen julistuksen perusteella. Hyvän esimerkin tästä tarjoaa apostoli Johanneksen opetuslapsi piispa Ignatios Antiokialainen, joka kirjoitti kirjeensä vuosien 98–117 välillä. Kirjeessään efesolaisille hän tunnustaa: *“meidän Jumalamme Jeesus Kristus oli Jumalan pelastussuunnitelman mukaan Marian kohdussa, kun tämä oli raskaana, ja oli Daavidin siementä ja samalla Pyhästä Hengestä. Hän syntyi ja hänet kastettiin, jotta hän kärsimyksensä kautta puhdistaisi veden”* ([Apostoliset isät:] Ignatioksen kirje efesolaisille, 18. Suom. Heikki Koskenniemi).

Jumalan lapset antavat kunnian Jumalalle

Yhdeltäkään meistä ei löydy sellaista kunnioitusta, mitä Jumala vaatii ja minkä Hän ansaitsee. Sitä meillä ei ole antaa Hänelle nyt eikä myöskään tämän maallisen vaelluksemme aikana. Jeesuksen julistus ja Hänen asettamansa sakramentit ovat siinäkin mielessä valtavan hienoja asioita, että niitä käyttäen kunnioittamme Jumalaa. Kun tulemme jumalanpalvelukseen sillä mielellä, että emme selviä tulevasta viikosta, elleme saa olla Herramme armollisten kas-

vojen edessä, eikä Jumala saa silloin kunnian? Eikö Jumalan suurin ilo ole, että Hänen lapsensa tulevat ottamaan vastaan Hänen armonsa, jonka Hän halua lahjoittaa meille armonvälineidensä kautta? Eikö kaikki kerskaus sammu silloin, kun tulemme Jumalan kasvojen eteen, jotta Hän voisi antaa meille Kristuksen valmistaman pelastuksen? Emmekö ole silloin joutuneet kohtaamaan sen, ettei meistä ole pelastamaan itseämme? Totta on, ettemme koskaan täällä ajassa tule kunnioittamaan tarpeeksi Herramme pelastuksen lahjoja, mutta Jumala ottaa vastaan

myös meidän vähäisen kunnioituksemme Kristuksen tähden. Hänen tähtensä Jumala näkee sen mieluisana ja kiitettävänä, koska Jeesuksen pyhyys peittää sen puutteet. Emme Jumalan kunnioituksella ansaitse pelastustamme, mutta taivaallisen Isän lapsina haluamme kantaa Hänelle mieluisia hedelmää erityisesti tällä tavoin.

Tämä Jumalan armonvälineistä eläminen ja niiden kautta Jumalalle kunnian antaminen yhdistää meitä myös menneisiin pyhiin. Muistatko vielä, mitä Ignatios sanoi lainaamasani tekstissä? Hän todisti Jeesuksen Kristuksen olevan kristittyjen Jumala, joka on kärsimyksellään puhdistanut meille veden eli pyhän kasteen sakramentin. Tämä tarkoittaa sitä, että kasteessa meille lahjoitetaan Kristuksen, Jumalan ja ihmisen, kuuliaisuudellaan ja kuolemallaan ansaitsemat ansiot. Ignatioksen tapaan varhaiskirkossa laajemminkin tunnustettiin se, että kaste oli Jumalan Pojan asettama pelastuksen väline. Tämä näkyi muun muassa siinä, että Isä meidän rukoos opetettiin vasta kasteen jälkeen. Tunnustettiin, että kasteessa lahjoitetaan Jeesuksen viattomuus ja tämän kasteessa lahjoitetun ja uskossa omistetun viattomuuden perusteella kristitty sitten sai vasta rukoilla "Isä meidän, joka olet taivaassa...". Kristuksen asettama pyhä kaste antaa kunnian Jumalalle, koska se kirkastaa Hänet taivaallisena Isänä. Kasteessa taivaallinen Isä on ottanut sinut lapsekseen, Poika on lahjoittanut ansionsa ja Pyhä Henki on pyhittänyt sinut omaksi temppeleksi. Saat olla tänään turvallisella mielellä, sillä kasteesi on pessyt pois syntiesi syyllisyyden! Valkea

kastepukusi, Kristuksen vanhurskaus, peittää kaikki sinun rikkomuksesi ja saat iloiten ja rauhallisin mielin elää taivaallisen Isän lapsena.

Annamme Jumalalle luonnollisesti kunnian myös silloin kun pitäydymme kaikkeen Jeesuksen julistukseen. Hänen julistuksensa oli täydellistä, itsessään Jumalalle kelpaavaa. Nyt Jumala haluaa, että tunnustaudumme vain siihen, minkä Kristus antoi apostoliensa kautta julistettavaksi. Meidän pelastuksemme ja Jumalan kunnia liittyvät toisiinsa. Jumala haluaa meidän tunnustautuvan kaikkeen siihen, mitä Jeesus opetti, jotta harhaopit eivät erottaisi meitä Kristuksesta. Jokainen väärä oppi murentaa pelastavan uskon perustaa, ja siksi Kirkon ainainen velvollisuus on pitäytyä vain siihen, mitä Jeesus ja Hänen apostolinsa julistivat. Samalla Jumala saa kunnian. Ihmismielipiteet saavat väistyä, kun meille julistetaan jotakin sellaista, joka on meille luonnostaan täysin luonnotonta.

Olkaamme iloisin mielin, sillä Jumalan Poika on kasteessa ottanut meidät omikseen, kantanut sanansa lupauksilla ja ravinnut ehtoollisellaan. Hänen kuuliaisuutensa on nyt lahjoitettu meille. Tulkaamme mahdollisimman usein jumalanpalveluksiin, jotta Jumala voisi lahjoittaa meille armonvälineidensä kautta pelastuksen! Kristus ansaitsi sen täyttämällä Isän tahdon. Riemuitkaamme siitä, että Jumalan sanan julistus ja Jumalan armon omistaminen tuovat aina kunnian Jumalalle! Näin Herra saa kunnian keskuudessamme Jeesuksen julistuksen kautta.

MB

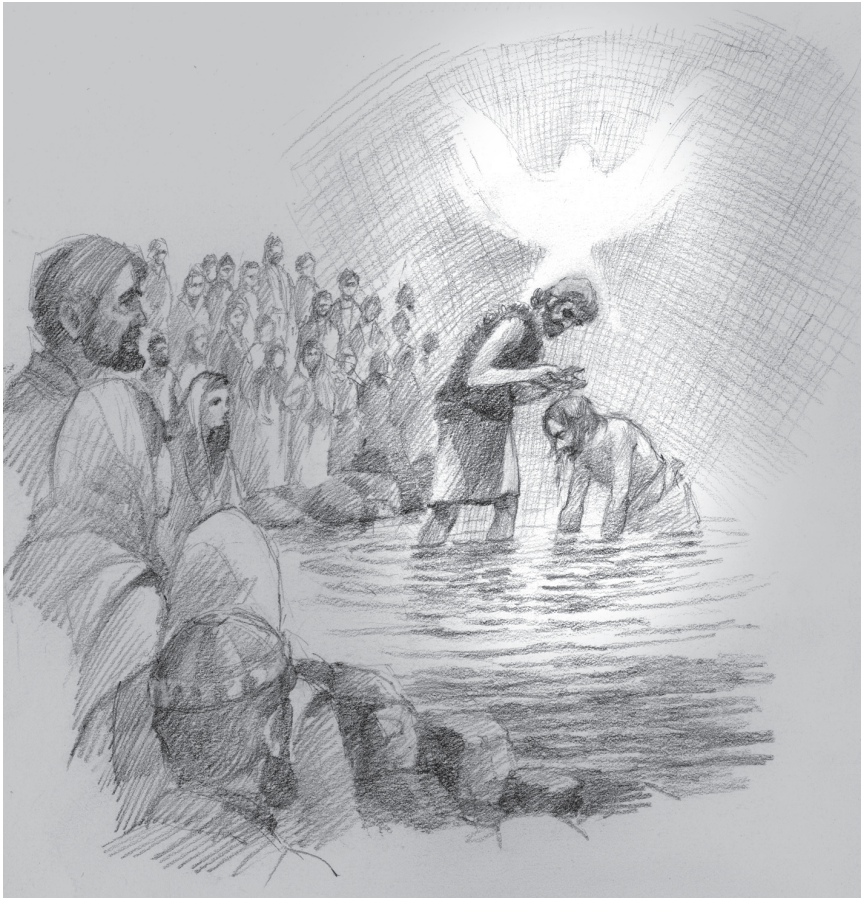
Tampere 9.1.2011

Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi taivasten valtakuntaa Juudean erämaassa ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle." Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi.'" Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäissillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsiirkat ja metsähunaja. Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalemi ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä. Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaista vihaa? Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä luulko saattavanne sanoa mielessänne: 'Onhan meillä isänä Aabraham'; sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Aabrahamille. Jo on kirves pantu puitten juurelle: jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, siis hakataan pois ja heitetään tuleen. Minä kastan teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisunsa aittaan, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulesa."

Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen. Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyi; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus." Silloin hän salli sen hänelle.

Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä. Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."

Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi. Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli hänen lopulta nälkä. Silloin kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi." Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee.'" Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.'" Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman.'" Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta.

Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan. Ja hän jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella; että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa, pakanain Galilea - kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille koitti valkeus." Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle." Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittävässä verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia. Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä. (Matt 3: 1-20)

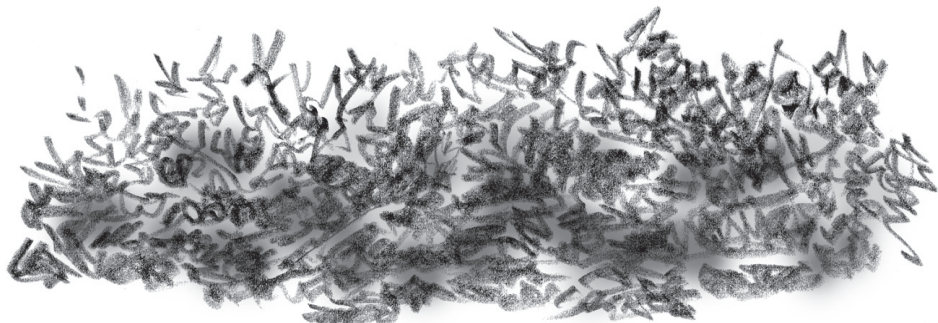
Ryteikössä

*Rämmin samassa ryteikössä taas.
Samat oksat iskevät vasten kasvojani.
Miten ihmeessä – jälleen kerran?*

*Mutta sinä oletkin kärsivällinen.
Et jätä minua makaamaan
märkään maahan
niin kuin pelkäsin.
Ettet enää jaksaisi minua.
Kerta toisensa jälkeen kumarrut
vetämään minut takaisin pystyyn,
karistat katkenneet oksat päältäni
ja kannustat jatkamaan.
Pusikko on kyllä tiheä,
mutta kuljet vieressä ja ohjaat
kohti avarampaa maata.*

*Mihin menisinkään
ilman Sinua?*

Nimim. Pisara

Talvileiri 10.-13.3.2011

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Kirkon seitsemän tuntomerkkiä

Jumalan sana, pyhä kaste, alttarin sakramentti, avainten valta, virka, rukous, ristin kantaminen

To 10.3. 12.00 Saapuminen ja lounas

13.00 Alkukahartaus KN

14.00 Virsitunti KN

16.00 Sana ja sakramentit – kirkon pettämättömät tuntomerkit EB

18.00 Lasten tunti, nuorten tunti VH

19.00 Iltahartaus MS, Siionin kanteleeseen lauluja.

Ruokailut klo 12, 15, 17 ja 20

Pe 11.3. 9.00 Aamuhartaus MB

9.30 Raamattutunti: Kirkon tuntomerkit apostoli Paavalin lähetysmatkoilla / 1 KN

10.30 Lutherin kehoitus ehtoolliseen nauttimiseen VH

11.30 Virsitunti EB

13.00 Lasten tunti, nuorten tunti MB

16.00 Synninpäästö katuville ja syntien pidättäminen katumattomilta KN

19.00 Iltahartaus MS, Siionin kanteleeseen lauluja

Ruokailut klo 8, 12, 14, 17 ja 20

La 12.3. 9.00 Aamuhartaus VH

9.30 Raamattutunti: Kirkon tuntomerkit apostoli Paavalin lähetysmatkoilla / 2 KN

10.30 Rukous kirkon tuntomerkinä MB

11.30 Virsitunti VH

14.00 Lasten iltapäivä

16.00 Yksityinen uskova ja seurakunta ristin kantajana EB

19.00 Iltahartaus MS, Siionin kanteleeseen lauluja

20.30 Ohjelmaa nuorille, EB, MB, VH

Ruokailut klo 8, 12, 14, 17 ja 20

Su 13.3. 9.00 Aamurukous MB

11.00 Ehtoollisjumalanpalvelus, rippisaarna ja liturgia KN, saarna VH
n. 12.15 Lounas

Leiri pidetään Siitamajalla, os. Siitamaja 33 35300 Orivesi. Osallistumismaksu: Aikuiset koko ajalta 60 euroa tai 22 euroa / päivä. Lapset, nuoret, opiskelijat, yksinhuoltajat ja työttömät puoli hintaa.

Ilmoittautuminen viimeistään pe 4.3. pastori Kimmo Närhille, 040 7567 659, kimmo.narhi@luterilainen.com

Tieni johdata taivaaseen, Virpi Apponen 8,-

Kirja johdattaa kaikkia pieniä lukijoitansa taivaan tiellä. Se opettaa mukaansatempaavilla kertomuksillaan lapsentajuisesti käskyt ja Isä meidän –rukouksen.

Helmiä, Eeva Voima ja Outi Lappalainen: Kirjassen lyhyissä ja helposti ymmärrettävissä teksteissä huokuu kiitollisuus ja luja luottamus Jumalan huolenpitoon. Sopii erinomaisesti lahjaksi sekä lapsille että varttuneille. 4,-

Lapsikaste on raamatullinen, Markku Särelä. 5,-

Kirjaa suositellaan niille, jotka joutuvat tekemisiin erilaisten kastekäsitysten kanssa sekä jokaiselle, joka haluaa vahvistua uskossa Pyhän kasteen merkityksessä.

Sana on elämän lähde, Markku Särelä. 6,-

Kirja sisältää 136 hartaus- ja opetuskirjoitusta kristillisen uskon keskeisistä ja ajankohtaisista aiheista.

Sovituksen Sana 20,-

Rupert Efraimssonin saarnat ja hartaudet on julkaistu v. 1959 – 2004 Luterilainen -lehdessä. Efraimssonin teksteihin sisältyy selkeä, rohkaiseva ja uskoa vahvistava Jumalan sanan opetus.

Herrani elää! 20,-

Rupert Efraimssonin lyhyemmistä hartaus-, opetus- ja ajan-kohtaiskirjoituksista sekä runoista julkaistu kirja.

Elävän veden virtoja, Gustaf A. Aho. Toisen vuosikerran evankeliumitekstien saarnoja, jotka tarjoavat sitä kirkasta elämän vettä, jonka Jeesus antaa ja joka sammuttaa sielujen janon. 20,-

Täksi päiväksi, C. M-Zorn. Tämä kotihartauskirja on mitä monipuolisin kristillisen opin ja elämän aarreaitta. Tekijä pitäytyy uskollisesti Raamatun omaan sanaan ja keskittää sanottavansa lyhyisiin ja selviin lauseisiin. 20,-

"Rauha teille" SAARNAKIRJA 15,- Kirjan eri osilla on sama hinta Markku Säreälän saarnakirjan neljän kirjan sarja on nyt valmis. Hänen runsas pari vuotta kestänyt kirjoitus- ja kokoamistyönsä on nyt tullut päätökseen. Kirjat voi hankkia kirjakauppojen kautta tai seurakunnan kirjamyynnin kautta. Kaikki kirjat ovat myös verkkokirjoina ilmaiseksi luettavina osoitteessa: www.luterilainen.com. Sieltä voi tilata kirjat myös postilähetyksenä.

Kristus meidän edestämme, Markku Säreälä. Kirja on luterilaisen vanhurskauttamisopin esitys. Pyhän Raamatun ja Luterilaisten tunnustuskirjojen lisäksi kirjoittaja marssittaa esiin massiivisen määrän luotettavia luterilaisia todistajia (yli 150 Luther-sitaattia). Tekijä ei anna Pyhälle Raamatulle ainoastaan puheenvuoroa, vaan rakentaa kaiken erehtymättömälle ja pettämättömälle Raamatulle. **17,-**

Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta 6,-

Mitä uskovat voivat tehdä, kun enemmistökirKKo on luopunut Jumalan puhtaasta sanasta? Tässä kirjassa Luther vastaa tähän kysymykseen ja tuo mestarillisella tavalla esille uskovien Raamattuun perustuvat oikeudet. Ajankohtaista, puhuttelevaa asiaa. Käännös ja esipuhe Markku Säreälä.

Saarnavirka on Kristuksen käsky 17,-

Kirja tuo Raamatusta esille saarnaviran monipuolisen aarteiston. Kristus on sääntänyt tämän jalon viran sielujen autuutta ja seurakuntansa parasta ajatellen. Jokainen Jumalan lapsi tarvitsee seurakunnan, jossa hän saa sielulleen Vapahtajan tahtoman hoidon. Oikein opettavat, laumaansa rakastavat sananpalvelijat ovat siinä suuressa merkityksessä. Kirja on ajankohtainen Se tuo esille Raamatusta myös sellaisia asioita, joita paimenet eivät ole valitettavasti aina seurakunnalleen opettaneet.

Kristuksen kuuliaisuus 8,50,-

Markku Säreälän ajankohtainen teos. Kirja on yhteenveto siitä mitä Raamattu opettaa meille Kristuksen elämän ja ristinkuoleman merkityksestä lunastuksessa. Erityisesti se vastaa kysymykseen: Oliko Kristus oman persoonsa puolesta velvollinen täyttämään lain.

Teol. tri C.F.W. Walther tunnetaan Suomessakin erityisesti hänen kirjastaan *Laki ja evankeliumi*. Hän on uudemman ajan luterilaisen puhdasoppisuuden etevimpiä miehiä, "Lutherin oppilas", kuten hän itse sanoo. Kirjan lehdillä tinkimätön selvyys opissa ja syvälinen hurskaus ovat liittyneet toisiinsa ihailua herättävällä tavalla. Kirja ohjaa lukijansa selvyteen kristillisen julistuksen ja elämän kaikkein tärkeimmässä ja aina ajankohtaisessa kysymyksessä siitä, miten nuo perin erilaiset asiat, laki ja evankeliumi, on ymmärrettävä suhteessa toisiinsa sekä käytännössä erotettava. **20,-**

Tri C.F. W. Waltherin kirja *Kirkko ja virka* käsittelee perusteellisesti kysymyksiä, mikä on kirkko, mikä on virka ja mikä on niiden välinen suhde. Hän tuo taitavasti esille yleisen hengellisen pappeuden oikeudet ja säilyttää samalla viran Jumalan säätämänä järjestyksenä. Kirjasta löytyy mielenkiintoista ja rakentavaa opetusta monen moneen asiaan. Se ohjaa tarkistamaan käsityksiä myös ekumeenisista kysymyksistä. Esim. voiko luterilainen yhtyä reformoituum ehtoollisoppiin tai harjoittaa kirkollista yhteyttä katolisen kirkon kanssa? **18,50**

Kirjassa *Oikea näkyvä kirkko* Walther tuo esille, että evankelisluterilainen kirkko on oikea näkyvä Jumalan kirkko maan päällä. Evankelisluterilaisella kirkolla hän tarkoittaa sellaista kirkkoa, joka opettaa ja toimii käytännössä luterilaisen opin mukaan. Oikean näkyvän kirkon Walther määrittelee näin: "Oikea näkyvä kirkko sanan rajoittamattomassa merkityksessä vääräuskoisten kirkkojen eli lahkojen vastakohtana on vain sellainen kirkko, jossa Jumalan sana saarnataan puhtaasti ja pyhät sakramentit jaetaan evankeliumin mukaisesti". Waltherin kirjojen ilmestyminen osuu sopivaan aikaan tukemaan ja vahvistamaan uskossaan niitä, jotka eivät halua mennä ajan eksytysten mukana. **17,-**

Tri C.F. W. Waltherin *Paikallisseurakunta* selvittelee Raamatun, luterilaisen tunnustuksen sekä tri Lutherin ja muiden johtavien luterilaisten opettajien valossa, millainen valtiosta erillään oleva ev.lut. paikallisseurakunta on olemukseltaan, oikeuksiltaan ja velvollisuuksiltaan ja kuinka sen toiminta on järjestettävä, että kaikki tapahtuu säädyllisesti ja järjestyksessä. **17,-**

STLK:n kirjamyntiluettelo ja hinnasto 2011..... Hinnat euroina

Aamoksen kirja, käännös ja selitys (Särelä)	2,50
Elävän veden virtoja (G. A. Aho)	20,00
Erlaisia luterilaisia kirkkoja ja kirkkolijtoja (Uppala)	1,00
Helmiä (Voima, Lappalainen).....	4,00
Herrani elää (Efraimson)	20,00
Iso katekismus, venäjänkielinen	10,00
Israelin asema Uuden testamentin seurakunnassa (Särelä)	0,50
Jeesus elää, runokirja (Aho)	5,00
Jeesus on tosi Jumala (Särelä)	2,50
Katso Jumalan Karitsa (Aho)	5,00
Kirkko ja virka (C.F.W. Walther)	18,50
Kirkkokuri vauelluksen asioissa (Särelä)	1,50
Kirkkokysymys (A. Aijal Uppala)	20,00
Koetelkaa kaikki (toim. Särelä)	1,50
Kolossan seurakunta (Särelä)	2,50
Kristinoppi, (englanninkielinen, latviakielinen, liettuankielinen, ruotsinkielinen, suomenkielinen, venäjänkielinen, vironkielinen) ä.....	12,00
Kristuksen kuuliaisuus (Särelä)	8,50
Kristus meidän edestämme (Särelä)	17,00
Kristus pyhän Raamatun selittäjänä (Särelä)	3,50
Laki ja evankeliumi (C. F. W. Walther)	20,00
Lapsikaste on raamatullinen (Särelä)	5,00
Lapsikaste on raamatullinen, venäjänkielinen	8,00
Luterilaiset tunnustuskirjat, venäjänkielinen	32,00
Luterilaisuus ja paavius, (sis. Schmalkaldenin uskonkohdat ja Paavin vallasta ja yliherruudesta), venäjänkielinen	10,00
Miten luterilainen kirkko selittää Vanhaa ja Uutta testamenttia (R. Preus)	5,00
Oikaisuja pastori Pätälän muistelmiin (Uppala)	1,00
Oikea näkyvä kirkko (C.F.W. Walther)	17,00
Paikallisseurakunta (C.F.W. Walther)	17,00
Pyhän kasteen sakramentti (Aho)	0,50
Raamattu opettaa	1,00
Raamattua ja tunnustusta koskeva periaatelausunto	2,50
Raamatun arvovallasta ja erehtymättömyydestä (Nafzger)	5,00
Rakkaimmat raamatunpaikat (toim. Särelä)	0,50
Rukous joka päivälle	0,50
Saarnakirja osa 1 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 2 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 3 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnakirja osa 4 "Rauha teille!" (M. Särelä).....	15,00
Saarnavirka on Kristuksen käsky (Markku Särelä)	17,00
Sana on elämän lähde, suomenkielinen (Särelä)	6,00
venäjänkielinen (Särelä)	8,00
Seurakunnan oikeudesta ja saarnavirasta (Luther)	6,00
Sovituksen Sana (Efraimson)	20,00
Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko 1928 1968	1,00
Säännöt 2004.....	3,00
Taustaa 1— Tekijänoikeudesta maailmaan (Pälikkö & Särelä)	8,00
Taustaa 2 —Kehitysoopin kulssit (Pälikkö)	10,00
Tieni johdata taivaaseen (Apponen)	8,00
Tunnustukselliset 1 seurakunnat syntyvät (Uppala)	17,00
Tähän asti on Herra meitä auttanut STLK:n 50 vuosijuhlajulkaisu	3,50
Täksi päiväksi (C. M. Zorn).....	20,00
Vanhan testamentin esikuvia Jeesuksesta (Aho)	2,50
Yksin uskosta, (sis. Augsburgin tunnustus ja Apologia), venäjänkielinen	25,00
95 teesiä Lutherin muistovuonna 1983 (Särelä)	1,00
<hr/>	
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 1-7 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 8-17 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 18-24 (Luther).....	49,00
Ensimmäisen Mooseksen kirjan selitys 25-31 (Luther).....	49,00
Kristillisen kirkon usko ja nykyajan raamatuntutkimus (Preus)	3,50
Raamatun inspiraatio (Preus)	14,50
Uskon pyhä salaisuus (Gerhard)	37,00
Vanhurskauttamisoppi klassisen luterilaisen ortodoksian teologiassa (Preus)	5,00
Voimattomalle voimaa (Aho/Koskenniemi)	10,00
LUTERILAINEN lehti , vuosikerta.....	25,00
irtonumero	2,50
Lähetystyöhön tarkoitetuista suuremmista tilauksista voidaan hinnasta neuvotella erikseen. <i>Postitse tilattaessa hintaan lisätään toimituskulut</i>	

Teologipäivä 26.2.2011

Fabianinkatu 13 A 1, Helsinki

Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko järjestää teologipäivän 27.2. Kutsumme mukaan kuulemaan ja keskustelemaan teologeja ja muita teologisista asioista kiinnostuneita, sekä seurakuntiemme jäseniä että toisia.
Sydämellisesti tervetuloa!

11.00 Alkuehto (Ef. 4:14-16, teol. yo Mika Bergman)

11.15 Prof. Stöckhardtin esitys indifferentismistä (pastori Markku Särelä)

12.15 Elämänvanhurskaus vuorisaarnassa (pastori Kimmo Närhi)

Ruokatauko

14.15 Vertaus vehnästä ja valhevehnästä (Matt. 13:34-43) (pastori Edward Brockwell)

15.15 Päätöshartausta (Mark. 4:26-29, teol. yo Vesa Hautala)

Kullekin aiheelle on varattu 60 minuuttia, josta noin kolmannes käytetään keskusteluun

Muistathan maksaa Luterilaisen 2011.

25 euroa tilille 800017-303309

IBAN: FI15 8000 1700 3033 09

Poisnukkunut

Jumala on kutsunut tämän elämän vaivoista iankaikkiseen elämään *Irja Elisabet Sihvolan* Kuusankoskelta 85 vuoden ja *Hellin Maria Weiden* Lahdesta 97 vuoden iässä.

“Minä tiedän lunastajani elävän, ja viimeisenä hän on seisova multien päällä.” (*Job 19:25*)

Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko

Seurakuntien toimintaa

Helsinki, Fabianinkatu 13 A 1: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 11. HPE 13.2., 20.3. ja 17.4. Ei jumalanpalvelusta 13.3. *Pyhäkoulu* su 6.2., 20.2., 6.3., 27.3., 10.4., 1.5. ja 15.5. klo 10.15-10.45. *Raamattutunnit* roomalaiskirjeestä torstaisin klo 19, alk. 13.1. (ei 10.3.). *Teologipäivä* la 26.2. alkaen klo 11. *Seurakunnan esittelytilaisuus* to 10.2. klo 18.

Turku, Vähä-Hämeenkatu 12: *Jumalanpalvelukset* su 20.2. ja 17.4. (HPE) klo 16.

Lahti, Rajakatu 7: *Jumalanpalvelukset* sunnuntaisin klo 10. HPE 6.2., 6.3., ja 3.4. *Kiirastorstain ehtoollisenvietto* to 21.4. klo 17. *Pääsiäisjuhla* su 24.4. alkaen klo 10. *Seurakuntailltapäivä* ke 9.2., 9.3. ja 13.4. klo 17. *Kristinopin peruskohtia* to 3.3., ja 24.3 17. *Pyhäkoulu* tiistaisin klo 17 alkaen 11.1. HUOM! muuttunut aika! (ei 24.2. ja 10.3.).

Kuusankoski, Kettumäentie 2: *Jumalanpalvelus* la 5.3. (HPE) ja 3.4. (HPE) *Raamattutunti* ke 2.2. Kaikki tilaisuudet klo 14.

Tampere, Hämeenpuisto 39 A. *Jumalanpalvelukset* su 6.2. (EB), 13.2. (VH), 27.2. (HPE) (KN), 6.3. (MS), 27.3. (HPE) (KN), 3.4. (VH), 10.4. (MB), *Raamattutunnit* (MS): 16.1., 20.2., 20.3. ja 17.4. Kaikki tilaisuudet klo 14. (HUOM! muuttunut kellonaika)

Hämeenlinna, Saaristenkatu 22: *Jumalanpalvelus* su 6.3. (HPE) ja 10.4. (HPE) klo 14.

Pori, Gallen-Kallelankatu 12: *Jumalanpalvelus* su 6.2. klo 17 (HPE) ja 27.3. klo 10.

Kokkola: *Jumalanpalvelus* (HPE) pe 18.2., ja pe 8.4. klo 18.

Vaasa, Raastuvankatu 3 D: *Jumalanpalvelus* (HPE) la 19.2. ja 9.4. klo 11.

Kontiolahti/Pyhäselkä/Liperi: *Jumalanpalvelus* (HPE) to 17.2. ja 7.4. klo 18.

Koskenpää: *Jumalanpalvelus* pe 11.2. klo 13 Tiensivussa.

Haapamäki: *Jumalanpalvelus* pe 1.4. klo 13.

Kyyjärvi: *Jumalanpalvelus* la 2.4. (HPE) klo 13 Martti ja Kyllikki Lehtolalla.

Jyväskylä: *Jumalanpalvelus* su 6.3. klo 16 ja la 2.4. (HPE) klo 18.

Tyrnävä: *Jumalanpalvelus* pe 6.5. klo 15.30 (HPE).

Leirejä Oriveden Siitamajalla:

Talvileiri 10.-13.3.

Nuorten päivät ja esirippikoulu 20.-22.5.

Lasten raamattuleiri ja esirippikoulu 14.-19.6.

Aikuisten raamattuleiri 5.-10.7.

Yhteystiedot:

Pastori Kimmo Närhi,
Rajakatu 7, 15100 Lahti,
puh. 03-7823097, 040-7567659,
Sähköposti:
kimmo.narhi@luterilainen.com
STLK:n verkkosivut:

www.luterilainen.com

Sisällys:

Elämä – naissukupuolen kaunistus, Martti Luther.....	38
Jumalan autuus – meidän autuutemme, KN.....	39
Jeesus sammuttaa todellisen janomme, EB.....	41
Ei kukaan voi ryöstää heitä minun kädestäni, RE.....	47
“Niin kuin kirkko opettaa”, KN.....	48
Rukous tänä päivänä, VA.....	51
Vaikeina aikoina, V;I;S.....	52
Jumalalle kunnia, MB.....	54
Matt 3: 1-20.....	58
Ryteikössä, OL.....	60
Ilmoituksia ja toimintatietoja.....	61-67

Kansi: Jeesus kutsuu Pietarin, (Matt. 4: 18-20) Kimmo Pälikkö

Seurakuntien tilinumeroita: Tampere: 570002-240523. Helsinki: 127030-18973.

Luterilainen -lehti : 800017-303309

Kirkkokunta: 1) 220518-21559. Pyydetään merkitsemään viitenumerot seuraavasti: kotimaan työ 70302, ulkolähetys 75006, opintorahasto 75103, lahjoitukset Luterilaiselle 54108. **2)** Tilit/ kirjamyynti 800018-1477085.

Luterilainen-lehti ilmestyy kerran kuussa, kolme kaksoisnumeroa.

Julkaisija: Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko.

Tilaushinta 2011: Kotimaassa 25 e vuosikerta, ulkomaille 35 e

Toimitus: Päätoimittaja: Kimmo Närhi, Rajak. 7, 15100 Lahti, puh. 03 -7823097, 040-756 7659, fax 03-734 2484.

Sähköposti: kimmo.narhi@luterilainen.com

Avustaja: Tuula Matikainen (Vesa), Kimmo Pälikkö (taitto, kuvitus)

Tilaukset, maksut, osoitteenmuutokset yms. os.:

Luterilainen c/o Leena Säreä, Ullanmäentie 11 A 11, 02750 Espoo,

Sähköposti: leena.sarela@luukku.com

Luterilainen-lehden pankkitilin numero: 800017-303309.

Kirkon internet-sivut: www.luterilainen.com

Hinta 2,50 euroa

Oriveden Sanomalehti Oy